

Dosarul nr. 3ra-957/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (L. Holevițaia)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (N. Budăi, V. Efros, I. Muruianu)

ÎNCHEIERE

25 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Oleg Sternioală
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Racu Andrei,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Racu Andrei împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Racu Andrei și a fost menținută hotărârea din 01 august 2017 a Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani,

c o n s t a t ă:

La 29 noiembrie 2016 Racu Andrei a depus cerere de chemare în judecată împotriva Uniunii Avocaților din Republica Moldova cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 27.10.2014 a recepționat de la Uniunea Avocaților din Republica Moldova exemplarul hotărârii nr. 19 din 15 noiembrie 2010 a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, în care candidatul Racu Andrei a fost înscris în lista persoanelor care au susținut etapa a doua (proba scrisă) a examenului de calificare în profesia de avocat și a fost admis pentru etapa a treia (proba verbală).

Urmare la aceasta, la data de 13.10.2016 a depus cerere în adresa pârâtului, prin care a solicitat admiterea candidaturii sale la proba verbală a examenului de calificare în profesia de avocat.

Prin hotărârea din 19 octombrie 2016 Comisia de licențiere a profesiei de avocat din cadrul Uniunii Avocaților a respins cererea sa.

Reclamantul consideră ilegală hotărârea din 19 octombrie 2016 a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, or hotărârea nu conține motivele respingerii cererii sale, anexând mai multe acte care probează că candidatul Racu Andrei a susținut proba scrisă și a fost admis pentru susținerea probei verbale.

Racu Andrei a solicitat anularea hotărârii din 19 octombrie 2016 a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat în partea respingerii cererii sale și admiterea candidaturii sale la etapa a treia (proba verbală) a examenului din sesiunea toamnă 2016.

Prin hotărârea din 01 august 2017 a Judecătoriai Chișinău, sediul Râșcani, acțiunea depusă de Racu Andrei a fost respinsă.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 04 august 2017 Racu Andrei a declarat apel, solicitând casarea acesteia și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 22 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de Racu Andrei și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a invocat că apelantul Racu Andrei a contestat hotărârea din 19 octombrie 2016 a Comisiei de licențiere a profesiei de avocat, prin care a fost respinsă cererea sa de admitere la proba verbală pentru susținerea examenului pentru accederea în profesia de avocat.

Dezacordul apelantului-reclamant cu hotărârea contestată s-a întemeiat pe faptul că el deține un exemplar al hotărârii Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr.19 din 15.11.2010, în care el ar fi fost inclus în lista persoanelor care au fost admise la a treia etapă a examenului de calificare în profesia de avocat, promovând proba scrisă a examenului de calificare.

În acest sens, Colegiul a menționat că prin hotărârea Comisiei de licențiere a Uniunii Avocaților din Republica Moldova, expusă în procesul-verbal nr.19¹ din 16.11.2010, s-a rectificat hotărârea nr.19 din 15.11.2010 și s-a decis de a include candidatul Racu Andrei în lista persoanelor ce nu sunt admiși la proba a treia a examenului de calificare în profesia de avocat.

Colegiul a mai menționat că anterior, hotărârea Comisiei de licențiere a profesiei de avocat nr.19 din 15.11.2010, în partea neadmiterii candidaturii lui Racu Andrei pentru a treia etapă a examenului de calificare, a constituit obiect de examinare în instanța de contencios administrativ. Astfel, prin decizia din 17 iunie 2015 a Curții de Apel Chișinău acțiunea înaintată de Racu Andrei împotriva Uniunii Avocaților, intervenient accesoriu Ministerul Justiției, privind anularea hotărârii nr.19 din 15.11.2010 a Comisiei de Licențiere a profesiei de avocat, recunoașterea susținerii examenului de calificare pentru admiterea în profesia de avocat, a fost respinsă. Decizia Curții de Apel Chișinău a devenit irevocabilă, deoarece prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 23 decembrie 2015 recursul declarat de Racu Andrei a fost considerat inadmisibil.

La 31 mai 2018 Racu Andrei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea acesteia și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expedit în adresa recurentului copia deciziei integrale, însă la materialele dosarului nu se regăsește dovada recepționării acesteia, din care considerente recursul declarat la data 31 mai 2018 se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Racu Andrei, în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Racu Andrei, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Racu Andrei.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Racu Andrei se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru